UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

S[e]c[und]a an p[ro] ingressu eccl[es]ie vel monansterij pecunia sit exige[n]da vel p[er]solue[n]da? So. non.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62466

Visual Library

re accuſare inuitū.C.vt nemo inuit⁹.in rubro ⁊ nigro.
(Oppoſitio.) a ¶ Adminiſtrante. Si is talis ſit quem in ius vocari liceat. Sed contra.ij.q̄ō.j.prohibētur. Sol. illud de maioribus magiſtratibus: hoc de minoribus.argu.ff. de iniur. nec magiſtratib⁹.⁊.ff.de in ius vocā.l.ij. Uel hoc de ꝑpetuo iudice: arg.ff.de recredi.preſidis.⁊.l. precedēti. in auč. vt differētes iudices.§.ſi tamē.colla.ix. ⁊ hoc ne crimen eius inultuʒ remaneat. illō de temporali. Uł hic cū peccauit in ipſa adminiſtratione: ibi de eo qui extra adminiſtrationeʒ cōmiſit.ff.de iudi. l.ij.§.legatis.i authen. vt iudi. ſine quoquo ſuffra.§. ſi quis aūt.col.ij.
b ¶ Reportatur⁹ Reportabit enim quadrupluʒ.j.l.ꝑ xj.xij.q.ij.cū deuotiſſimam.

cuſando, vel eius contrario: pro teſtificando, vel eius contrario: pro iudicando, vel eius cōtrario: vel ꝑ quolibet officio exercendo vel non exercendo ad quod gratis tenebantur. His intellectis per te caſus ſingularū legum ſingulatim pones: in quibus quandoqꝫ eadem repetuntur.

vel precio remiſſam, vel vitio cupiditatis ingeſtam: ſi quis poſtremo quacunqꝫ de cauſa improbum iudicem potuerit approbare: is vel adminiſtrāte[a] eo, vel poſt adminiſtrationem depoſitam in publicum procedat, crimen deferat, delatum approbet: cum probauerit, victoriam reportatur⁹[b] et gloriam.

Item in digeſtis titulo de calumniatoribus. Ulpianus.

¶ De eodem.

IN eū q̄ vt calūnie cauſa negociuʒ faceret vel non faceret, pecuniam detegitur accepiſſe: intra annum vtilem[c] in quadruplum[d] eius pecunie quā accepiſſe dicił, poſt annum in ſimplum in factum actio competit[e].

Ibidē lib.xlvij.titulo de concuſſione iudicis.

COncuſſionis[f] iudiciū publicum[g] non eſt: ſed ſi ideo pecuniaʒ quis accepit ꝙ crimen minatus ſit: poteſt iudicium publicum eſſe ex ſenatuſconſultis[h] quibus pena legis cornelie[i] teneri iubetur qui in accuſationem innocentium[k] coierint, quive ob accuſandum vel non accuſanduʒ, denunciandum vel non denūciandum teſtimonium, pecuniam acceperint.

Ibidem lib.xlviij.titu.de lege iulia repetundarum. Marcellus. Palea.

LEge Julia repetūdarum tenentur qui cum aliquam poteſtatem haberēt pecuniam ob iudicādum vel non iudicādum decernēdum ve acceperint, vel quo magis aut minus quid ex officio ſuo facerent.

Idem. ¶ De eodem.

EAdeʒ lege tenētur[l] qui ob denunciandum vel non denunciandum teſtimonium pecuniam, acceperit.

Lege iulia repetūdarum cauetur ne quis ob militem legendū[m] mittendū ve[n] es accipiat: neve quis ob ſentētiam in ſenatu conciliove publico dicēdam pecuniam accipiat, vel ob accuſandum vel nō accuſandum. Marcellus ibidē.

Lex Julia repetundarum precipit ne quis ob iudicem arbitrum ve dandum[o] vel mutandum, iubendum ve vt iudicet: neve ob non dandum, vel non mutandū, vel non iubendum, neve ob litem eſtimandam[p], iudicium ve capitis pecunie ve faciendum vel non faciendum, aliquid accipiat. Hodie ex lege iulia repetundarum extra ordinem puniuntur: ⁊ plerunqꝫ vel exilio puniuntur, vel etiam durius, prout commiſerint. Hac lege dānat⁹ teſtimonium publice dare, aut iudex eſſe, poſtulare ve prohibetur.

¶ Queſtio.ij.

Ineuʒ.¶ Caſus. Qui pecuniam accepit vt controuerſiam alicui cauſa calūnie faceret, vel non faceret cum iure facere tenebatur: intra annuʒ teneł in quadruplū, poſtea in ſimplum.
c ¶ Utilē.a principio: poſt cōtinuum.ff. de calum. annus.
d ¶ In quadruplum. in quo cōtinetur rei perſecutio: vt tantum triplum ſit pena: vt ff.e.l.in heredem.§.fina. et hoc eſt verum cū ipſe idē dat.nam ſi ali⁹ daret pro eo, tunc totū quadruplū eſt pena: quia ille qui dedit, reperit pecuniam quā dedit ff.de calū, ſi quis ab aliquo. huius autē quadrupli medietas dabitur fiſco: medietas ſpoliato.
(Ad hoc.C. de aſſeſ.l.iij.) e ¶ Competit. Non ei qui dedit, cum turpiter dederit: ſed et ad cuius leſionem data eſt: vt.ff.de calum.l. generaliter.§.illud erit.
COncuſſionis. ¶ Caſus. Dicitur hic et in legibus ſequentibus ꝙ illi incurrunt crimen concuſſionis, et penam legis cornelie, qui aſpirant in accuſationem innocentium: vel qui accipiunt pecuniam pro ac-

f ¶ Cōcuſſionis. Crimen cōcuſſionis eſt cū q̄s minatur alicui, niſi ita vł ita faciat.infra xxiij. queſt.j.militare. ff.de cōcuſ. l.j.⁊.ij. (Crimē ꝯcuſſionis.)
g ¶ Publicum.i. ordinarium: ⁊ hoc ſemper. vel nō eſt publicum niſi cuʒ quis pecuniaʒ extorſerit.et hoc eſt quod ſequitur, ſʒ ſi ideo. Publicum eſt ad cuius accuſationem quilibet de populo admittitur, niſi infamis ſit: vt iſti.de pub. iudic.circa principium. (De hoc le. et no.e. q.par. in fi.et videas)
h ¶ Senatuſcōſultis. voluſiano ⁊ liboniano.ff.ad legē cor. ✝ fal.l.j.ff. ad legeʒ iul.de vi publi. ex ſenatuſconſulto.
i ¶ Legis cornelie. Cuius pena in libero homine eſt deportatio: in ſeruo vltimū ſuppliciū.ff.ad legē cor. de fal.l.j.§.vlti. (Pena legiſ cornelie.)
k ¶ Innocentiū. Secus ſi nocētiū. xvj.queſtione.vij. ſane.
l EAdem lege teneł. Quia reddit quadruplum, et infamis efficitur.ff.e. eadem.§.j.hoc crimen etiam extraordinarie punił, ff.eo.l. lex iulia.§. finali.
m ¶ Legendum. id eſt eligendum, vt eligatur qui non debet, vel contrarium.
n ¶ Mittendū ve. Ut mittał in legationē qui non eſt mittendus: vel non mittatur qui mittendus eſt.
o ¶ Dandum. Puta non ad probandes fideiuſſores vel loco iudicis recuſati.
p ¶ Eſtimandam. Ne.ſ.eſtimet litē minoris vel maioris pro pecunia: quod quādoqꝫ facere tenetur.ff.ad legem aquil.proinde.§.notandum.

SEquitur. ¶ Hec eſt ſcda.q.que diuiditur in duas partes:in quarum prima queritur vtrum pro ingreſſu eccleſie ſit dandū aliquid.⁊ primo dicitur ꝙ nō. Secunda ibi: Item opponitur. Jo.de fan.

¶ Caſus. Hic intitulatur ſecunda queſtio:qua queritur an pro ingreſſu eccl'ie pecunia ſit exigēda: vel exacta perſoluēda. ⁊ certū eſt ꝙ non: quia ſimonia cum eſt. Et primo probat ꝑ duas hiſtorias, de anna ſcz ⁊ anania, ꝙ pro ingreſſu eccleſie pecunia ſit exigēda. Sed ſtatim reſpōdet Gratianus ꝙ anna nō fuit exacta, ſed ſpōte quedam obtulit. Ananias vero nō ideo dānatus eſt ꝙ ſua nollet cōferre: ſed q: fuit mentitus.

i.Re.i.

Actu. iiij.f.

a ¶ Sequit. Hec queſtio non habet queſtionem. extra de ſimonia. cū in eccleſie. melius extra eo. veniens. et meli⁹ extra eo. qm̄ ſimoniaca. vn̄ nec ante nec poſt poteſt peti aliqd: vt .j.e.queſt.j.eos q̄. ⁊ .j.ea.q.iij.ſi quis prebēdas. niſi forte monaſteriū ita eſſet tenue/ꝙ non poſſet ꝓuidere ei. tūc enim bene poſſet dici ei (nec eſſet ſimonia) bene reciperemus te ſi haberemus ✝ poſſeſſiones vnde poſſes ſuſtentari: ar. .j.ea.ſi quis ꝓpter hoc. Hoc tamen videt reprobare illa conſtitutio quoniam ſimoniaca. ꝙ pretextu paupertatis poſſit peti pecunia. Joā. Quicquid dicat Joan. ſi ſic dicatur, ſimonia eſt: vt videtur expreſſe dicere decretalis extra de ſimo. quoniam ſimoniaca. Bar.

Actu. v.a.

Petendum ni hilē ꝑ ingreſſu mōaſterij.

✝ Alias habetes.ſm̄ L.

SEquitur[a] ſecūda q̄ſtio, q̄ querit: an ꝑ ingreſſu monaſterij pecunia ſit exigenda, vl' exacta ꝑſoluenda: Hoc vtrūq: licite fieri vtriuſq: teſtamenti ſerie cōprobat. Legitur em̄ in .j. li. regū, ꝙ anna detulit ſecū ſamuelē poſtq̄ ablactatus fuerat, in trib⁹ vitulis, ⁊ trib⁹ modijs farine, et āphora vini ad domū dn̄i in ſylo. ¶ In actibus vero apl'oꝝ legit ꝙ multitudinis[b] credentiū erat cor vnū, ⁊ aīa vna: nec aliqd eorū q̄ poſſidebāt, q̄ſq: ſuū ꝓpriū eſſe dicebat: ſed erant illis oīa cōmunia: et ſinguli vendebāt predia ſua: ⁊ ponebāt p̄cia eorū ante pedes apl'oꝝ: quorū vnus (ſcz ananias) dū partem ſibi reſeruaret, cum vxore ſua ſaphira ſententia maledictionis accepta ante pedes apl'i cecidit mortuus. Hinc liq̄do apparet ꝙ igreſſuri monaſterijs ſua debent offerre rectoribus: nec aliter[c] ſunt recipiēdi niſi ſua obtulerint. Sz aliud eſt ſua ſpōte offerre: aliud eſt exacta ꝑſoluere. Anna mater ſamuelis nō exacta neq: petita, ſed ſponte[d] munera ſacerdotibus obtulit. Credentes etiā ſua ſponte offerebāt apoſtolis: vt indigentiū neceſſitatibus deſeruirent que inſtāte ꝑſecutione infidelium eis poſſidere non licebat. Ananias quoq: nō ideo damnatus eſt q: ſua nollet offerre, ſed quia ſpūiſancto mētitus, precia eorum que apoſtolis obtulerat ex parte[e] fraudabat. Non ergo his authoritatib⁹ permittitur rectoribus ab ingreſſuris aliquid exigere, ſed ſpōte oblata ſuſcipere: q: illō dānabile eſt, hoc vero minime.

Unde in Bracharenſi concilio legitur.

¶ Pro dedicandis eccleſijs nihil exigatur.

PLacuit vt quotiēs ab aliquo fideliū ad cōſecrandas eccleſias ep̄i inuitantur, nō quaſi ex debito[f] mun⁹ aliquod[g] a fundatore requirant: ſed ipſe fundator ſi quidem aliqd ex ſuo voto obtulerit, nō reſpuatur. Si vero aut pauptas illum aut neceſſitas retinet, nihil exigatur ab illo. Hoc tn̄ vnuſquiſq: epoꝝ meminerit, vt nō pri⁹ dedicet eccleſiā, niſi antea dotē[h] baſilice et obſequiū ipſius ꝑ donationē chartule ꝯfirmatā accipiat. Nam nō leuis culpa eſt iſta temeritas, vt ſine luminarijs vel ſine ſubſtātiali ſuſtentatione eorū[i] qui ibidē[k] ſeruituri ſunt, tanq̄ domus priuata conſecretur eccleſia.

Itē Bonifacius vrbis Rome epiſcopus ſcribit om̄ibus Carolitane eccl'ie cenobitis.

¶ Ab his qui ad cōuerſionē accedunt, nihil eſt exigendū: nec precio aliquis ad conuerſionem eſt inuitandus.

ſunt qui opes.

PLacuit. ¶ Caſus. Pro conſecrandis eccleſijs epiſcopi nihil exigant a patronis, ⁊ precipue ſi pauperes fuerint: ſponte tamen oblatum ab eis poterunt epiſcopi recipere. Item nullus ep̄s debet eccleſiā conſecrare niſi dotē neceſſariā habuerit que ſufficiat luminarib⁹/⁊ ſuſtētationi eorum qui eidem eccleſie ſūt ſeruituri.

f ¶ Ex debito. argu. .j.q.j. placuit. .j.e.q.iiij. eccleſia. ⁊. e.qō.j. ſtatuim⁹. .j. xviij.q.ij. eleutherius. ⁊. Sol. ibi.

g ¶ Munus aliqd alīud a conuiuio, vel a procuratione. in auten. de man. prin. §. illud. et in auf. vt nulli iudi. §. nulli. ſz bene illā exigit. ✝ extra de ſimo. cū ſit. alia non debet exigere, ſz ſpōte oblata recipere poteſt. Uel poteſt dici ꝙ et illa que conſueuit percipere propter procurationē exigere pōt quaſi pro labore: arg. xij q.ij. charitatē. vbi hoc diu obtinuit. xviij.q.ij. ſuitiū.

h ¶ Dotem. Immo nec primariū lapidē ponere debuit: vt .j. de conſe. di.j. nemo. in auf. vt deter. ſit numerus. cle. §. inueſtigātes igitur, col.j. .j. xvj.q. vlti. pie. ⁊ ca. frigentius. ſed hic omiſſum fuit: et ideo eſt reſtaurandum. vel iam dederat prius: ſed hic debz facere inſtrumentum. vnde ſi dotem nō dediſſet prius, nunc eſt compellendus quia ibi fecit poni primariū lapidē: ſicut in eo qui promiſit reipublice pecuniam dare. ff. de pol. l.j.

Recipe lz q̄ nō lz exigere.

✝ Et ita habes vnū caſū in q̄ mun⁹ a manu pōt recipi: ſcz ꝓ opib⁹ ſpūalib⁹ ad q̄ q̄s tenetur. Ali⁹ caſus eſt pro opib⁹ ſpūalib⁹ ad q̄ q̄s nō tenetur ex officio. xij. qōe.ij. charitatē. ſm̄ Ray. et Goff.

b ¶ Multitudinis. xij.q.j.c.ij.

c ¶ Aliter. Hoc nō eſt verū: ſed allegando dicit hoc.

d ¶ Sponte. Quod licet. xix.q.iij. ſi qua mulier.

e ¶ Ex parte. Argu. ꝙ non debeat quis cōmunicata reuocare. .j. de peni. diſtin. iij. ſunt plures. xvj. queſt. iij.

i ¶ Eorū qui. Pluribus ergo ſufficere debet eccleſia: vt. vij. queſtio.j. illud. et de cōſecratione diſtinctione.j. hoc quoq:.

k ¶ Ibidem. Argu. contra clericos qui alibi q̄ in eccleſia ſua morantur. ⁊. diſtinc. xxxvij. de quibuſdā. con

Clerici in ſua eccl'ia morari debēt.

tra.j.xvi.q.j.generaliter.j.xij.q.ij.conceſſo.

Q Uā pio.¶ Caſus. Cum quoddā monaſteriū longo tempore caruiſſet abbate: tādem monachi ſibi abbatem de alio monaſterio pauperrimo elegerūt: ſed ille venire recuſabat, vel monachi eum non concedebāt, niſi illi monachi ſuo pauperi monaſterio aliqua cōferrent. vnde prefati monachi cōſuluerūt papam ſi hoc eis liceret. quod penitus prohibet, docens exēplo apoſtolorū neminem ad religionez/fidem/vel eccl'ie regimen interuentu munerū debere accedere/ cum ſit ſimoniacū: qr nunq̄ꝫ a ſanctis patribus talia perita fuerunt. Sed ſi elect⁹ ad eos ſpōte venerit, ⁊ omni pactione ceſſante: poſtea poterunt illi pauperi monaſterio aliqua gratis offerre. h.

Q Uā pio[a] mētis affectu fratres chariſſimi vr̄e deſtitutioni romana cōpatit̄ eccleſia, vob꜓ fortaſſis eſt incognitū: ſed cognitori oīm nō incognitū habet̄. Dubitationi aūt veſtre qđ idoneū dem⁹ reſpōſum[b], deū teſtificor, ipſa q̄q̄ꝫ me dubitatio reddit anxium[c] ⁊ ineptū. Nuſq̄ꝫ em̄ legimus dn̄i diſcipulos vl' eoꝝ miniſterio ꝯuerſos quēpiam ad dei cultuz aliquo muneris interuētu[d] ꝓuocaſſe, niſi forte de pauperꝝ alimēto[e] q̄s incōcinne[f] ꝓponat: quoꝝ[g] nulli cuiuſcūq̄ꝫ ꝓfeſſiōis eſſet, victualia negabātur[h]. Scimus equidē q̄ꝫ om̄e datū optimū, ⁊ omne donū perfectū deſurſum eſt, deſcendēs a patre luminū: apud quem ⁊ a quo bone voluntatis donum accipit qui ſancto deliberationis arbitrio gratis deo ſeruire diſpoſuit. Reſtat ergo vt qui ꝑ aliqua eccleſie ſuſceptiōe munus accipit, donū dei qđ a patre luminū deſcēdere debuit vendat: munus aūt largiens importunus emat. Quid autem de diuini doni venditoribus vel emptoribus cōſequatur, concludi neceſſe non eſt. ¶ Cauete ergo fratres q̄ꝫ ſit ambiguū qđ petiſtis conſiliū: qđ quidem ſm̄ veſtre volūtatis ꝓpoſitū nulla inuenimus ratione cōfirmatū. verūtamē ſi veſtre neceſſitati adeo eſt opportunus quez reperiſtis: dum t̄n oīs abſit pactio[i], oīs ceſſet conuentio[k], nullaq̄ꝫ veſtre eccleſie fiat diſtractio, accedat: gratis deo ſeruire incipiat: ſuiq̄ꝫ regiminis deuote geſtet obſequium: ⁊ poſtmodum[l] vos quaſi ſubſidij[m] gratia aliqua ſue eccleſie munera largiri fratrū ſolatio Romana permittit eccleſia.

Unde Urbanus papa.

¶ De eodem. ¶ Palea.

N Ullus abbas ꝓciū ſumere vl' exigere ab eis qui ad ꝯuerſionē veniūt, aliq̄ pacti obſeruatiōe vel occaſione ꝓ̄ſumat. Regulaꝫ antiquā ſequēs, nulli vnq̄ꝫ de ordinationib⁹ aliq̄d oīno accipiēdū eſſe cōſtituo, neq̄ꝫ ex datione pallij, neq̄ꝫ ex donatiōe chartaꝝ, neq̄ꝫ ex ea quā noua per ābitionē ſimulatio iuenit, appellatiōe paſtelli: qr em̄ in ordinādo ep̄o pōtifex manū imponit: euāgelicā lectionē miniſter legit: ꝯfirmationis aūt eius ep̄lam notarius ſcribit.

Item Grego. in regiſtro.

¶ Ab ordinato nō debet aliquid exigi: ſed nec voluntarie oblata reſpui oportet.

S Jcut ep̄ꝫ nō decet manū quā īponit vēdere; ita miniſter[n] vel notarius nō

a ¶ Quam pio. Quidam petebāt ab alijs vt darent eis abbatem ipſorum: ſꝫ hoc illi nolebant facere gratis/ cū eſſet eis vtilis. ⁊ hec eſt cōſultatio an eis liceret aliquid dare.

b ¶ Reſponſum. Nō dubitauit papa quid iuris eſſet in queſtione: ſꝫ ironice hoc dicit.

c ¶ Anxiū. quia dubitatis vtrū ad dei cultū quiſpiaz interuentu muneris ꝓuocandus ſit: ſed dubitandū nō eſt. ex̄ de ſimo. et ſi queſtiones.

d ¶ Interuentu. j. xxij. q. iij. debet. ſ. xlv. diſt. qui ſyncera. cōtra. Sed nō videtur prohiberi niſi pactio. nam et dando et honorando et loquendo poſſumus blandiri infidelib⁹ vt conuertantur. † hug. Sed tu dic ſimoniacū eſſe ſi pagano vel heretico detur vt chriſtianus fiat. ex̄ de ſimo. querelam. Sed videtur cōtra: q̄ꝫ cum me poſſim pecunia redimere: vt de peni. diſ. j. medicina. videtur q̄ꝫ ⁊ alium poſſim: ⁊ Sylueſter promiſit omnibus munera qui vellent baptizari.

e ¶ Alimento. Qđ dabant apoſtoli pauperibus conuerſis. ſ. verſus prin. queſtionis. ver. ſed illud.

f ¶ Inconcinne. Quia non competit oppoſitio.

† Sub. vt ipſo ca. ſm̄ Jo. ſ. f. qui iſtā gl. ſeq̄t vt iacꝫ. et adde ad eam ter. cuꝫ gl. ſi. in l. iiij. ff. de iof. teſta. Blandiri poſſumus in fidelib⁹

g ¶ Quorum. id eſt quia eorum.

h ¶ Negabantur. Arg. q̄ꝫ anathematizato debet dari eleemoſyna. ſ. diſt. xlij. quieſcamus. xj. q. iij. quoniā. xxiij. qō. iiij. debet. contra. Sed illud de iam catholico. xvj. q. j. ſi cupis. Sed contra. v. q. v. ca. ij. Eleemoſyna danda eſt anathematizato.

i ¶ Pactio. Non remouet̄ niſi pactio inhoneſta. nā honeſta nō remouetur. argu. xxiij. diſt. q̄ꝫq̄ꝫ. ſ. diſt. c. in ea ſynodo. arg. xviij. q. ij. eleutherius. ex̄ de prebē. ſignificatū. xvj. q. vij. ꝑ laicos. ſ. diſtinct. lix. hoc ad nos. vij. q. j. mutatiōes. hoc no. viij. q. iij. in ſumma.

k ¶ Conuentio. Nomē cōuētionis generale eſt. ff. de pac. l. j. §. ij.

l ¶ Poſtmodū. Arg. qđ licet poſt, qđ non licet ante: vt. j. viij. qō. iij. talia. et. c. artald⁹. †† Cōtra. Arg. qđ nō licꝫ ante/ † nec poſt: vt ſ. e. q. j. eos. ad fi. et q̄ꝫ licet ante, qđ nō poſt. vt. ſ. diſt. liij. in iſtis. ij. q. vj. quotiēs epiſcopi. ⁊. viij. q. ij. dilectiſſimi. ſ. e. qō. j. eos. cōtra. Solu. ibi ex pactiōe datū fuit quicq̄d datū fuit: hic vero ex mera liberalitate vl' gratia ſubſidij conceditur. extra de ſi. et ſi queſtiones. Jo.

†† Licet poſt qđ nō licet ante. Cō. ter. l. qđ ante. ꝗ. l. ſeq. ff. de his qui frau. dēcre. † Neci ipſorū. ſ. ea. q. j. emēdari. ⁊ fa. ct. viij. q. ij. dilectiſſimi.

m ¶ Subſidij. vl' honoris vt. j. ea. q. iij. ex multis. et. ff. mandati. ſi remunerandi. et certe hoc caſu idem eſſet ante ⁊ poſt: ſed hoc ſit hic propter preſumptionē vitandam. ⁊ hoc ſoluit contrarium. ſ. e. q. j. eos. ſed ex quo ambitio preceſſit, et petitio pecunie, nocere certe debuit etiam poſt: vel gratia ſubſidij debuerunt percipere: arg. j. e. ſicut epiſcopum. in fine, a contrario ſenſu.

S Jcut ep̄m. ¶ Caſus. Dicit hic q̄ꝫ ſicut ep̄s non debet aliquid accipere ꝓ ordinatione: ſic diaconus non debet aliquid accipere pro euangelio quod legit: vel notarius pro ſcriptura quam fecit ordinato in teſtimonium ſue ordinationis. Sed poſt negocium expeditum ſi quid ſponte offeratur, recipi poteſt.

n ¶ Miniſter. i. archidiaconus cū examinat vocando

ordinandos.xxxiiij.dist.quando.
a ❡ Uocem.i.lectionẽ euãgelicam.extra de ſimo.c.j. et arg.in ſuperiori palea.§.regulam ⁊c̃.
b ❡ Calamũ.i.ſcripturã quã ordinatus recipit ab ordinatore,ne dubitetur de eius ordinatione:vt.j.ij.q.j.legũ.hoc oli. Hu. Uel hoc intelligit cũ hz ſalarium de publico alias deputatũ: † hoc tamen dico ꝙ in collatione ordinis nõ eſt diſtinguẽdum an habeat ſalariũ de publico vel nõ, nam dicit ꝙ in col latiõe ordinis/nec pro labore/nec ꝓ charta dz aliqd recipere:ſz epiſcop⁹ procuret ita vt ſine muneris alicuius acceptiõe ſcribat: nec tenetur lex in aut.de ſan. epiſ.§.iiij.col.ix.
c ❡ Ex ambiẽtis. Ubi eñ cauſa non adeſt,vitium non imputatur.
❡ Authoritate.
❡ Caſus. Infert gratian⁹ex hoc capitulo ꝙ pio.ꝙ ſicut null⁹eſt ꝑcio inuitandus ad conuerſionẽ: ita nulli per pecuniã dandus eſt ingreſſus eccleſie. Idẽ ꝓbatur per hoc cap.ꝓximũ. Sed ſtatim contra hoc opponit per authoritatem apli,⁊ per ca. ſequentia per que ꝓbat ꝙ diuites nõ debẽt recipi niſi offerãt ſua eccłie.

debet in ordinatione eius vocem ᵃ ſuã vel calamũᵇ venundare. Is autem qui ordinat⁹ fuerit:ſi non ex pacto neqꝫ exactus ac petit⁹ poſt acceptas chartas ⁊ palliũ offerre aliqd cuilibet ex clero gratie tantũmodo cauſa voluerit,hoc accipi nullo modo prohibem⁹: qꝛ eius oblatio nullaꝫ culpe maculam ingerit, que non ex ambientis ᶜ petitione proceſſit.

❡ Authoritate bonifacij patẽter oſtẽdit ꝙ ſicut null⁹ ꝑcio eſt inuitand⁹ ad cõuerſionẽ ᵈ, ita nulli pecunie interuẽtu eccleſie largiri oportet ingreſſũ. Authoritate ṽo gregorij daf intelligi ꝙ ꝓ ingreſſu eccleſie non licet pecuniã exigere, ſed ſpõtanee oblatã lꝫ ſuſcipere.

Itẽ opponitur ᵉ illud apl'i ad Timotheum. ❡ De eodem.

Uiduas honora ᶠ q̃ vere ᵍ vidue ſunt.que aũt nõ ſunt vere vidue.i. que ſuis vel parentũ opibus ſuſtẽtari poſſunt,nõ recipiant ʰ: vt eccleſia ſufficiat ⁱ his que vere vidue ſunt. Item Hieronym⁹ ad Damaſum papam.

❡ Qui ſumptib⁹ proprijs ſuſtentari poteſt, ab eccleſia ſtipendia non accipiat.

Clericos autẽ illos cõuenit eccleſie ſtipẽdijs ſuſtẽtari,quib⁹ parentũ ⁊ propinquoꝝ nulla ſuffragant bona. Qui autẽ bonis parentuꝫ et opib⁹ſuis ſuſtẽtari poſſunt: ſi qđ pauperum eſt accipiũt ᵏ, ſacrilegiũ ˡ ꝑfecto cõmittunt: ⁊ per abuſionẽ taliũ iudiciũ ſibi manducant ⁊ bibunt.

Item Proſper in libro de cõtemplatiua vita.x.c.

❡ Quib⁹ ſua ſufficiũt, eccłie alimentis non ſuſtẽtentur.

Paſtor eccleſie his quibus ſua ſufficiunt, non debet aliquid erogare: quando quidem nihil aliud ſit habẽtibus dare, ꝙꝫ perdere: nec illi qui ſua poſſidentes dari ſibi aliquid volunt, ſine grandi peccato ſuo vnde pauper ᵐ victurus erat, accipiunt. De clericis quidẽ dicit ſpũſſanctus. Peccata ppl'i mei comedunt. Sed ſicut nihil habẽtes propriũ, non peccata ſed alimenta quibus indigere videntur, accipiunt: ita poſſeſſores non alimenta quib⁹ abundant,ſed aliena peccata ſuſcipiũt. Uerũ his authoritatib⁹ prohibẽ-

bus ⁊ amore mundi ſunt deſtitute.
h ❡ Non recipiantur.vt ſuſtententur ſumptibus eccleſie niſi ſua dent eccleſie.xij.q.j.illi.j.diſtin.xlij.§.j.j.diſt.xlvij.ſicut.
i ❡ Sufficiat.Arg.ꝙ nõ teneantur canonici ſuſcipere aliquez vltra ꝙꝫ facultates eccleſie ſufficiũt: vt de cõſe.diſt.j.oẽs.et ex de inſtitutio.c.j.
❡ Clericos aũt. ❡ Caſ⁹. Clerici q̃ de bonis parentuꝫ ſuſtentari poſſunt, ſi aliquid accipiũt de bonis eccłie, ſacrilegiuꝫ cõmittunt. Idẽ repetit in ſequẽti capitulo. Addit tñ ꝙ pauperes accipiunt nõ peccata ſed alimenta:diuites vero econtra, et hoc ca.pars eſt illi⁹ ca.xvj.q.j.ca. qm̃ quicquid.
k ❡ Accipiũt.Et in malos vſus conuertunt:⁊ ſic intellige ſequentia capitula:cuꝫ ſcꝫ male diſpenſant.j.xij.q.j.illi qui.
l ❡ Sacrilegiũ. Arg.ꝙ ſtipendia eccleſie nõ ſũt dãda his quib⁹ propria ſufficiunt: vt xij.q.j.illi qui.ar. extra de ſimonia.cũ ſit romana.nec vlla eccleſiaſtica. Argu.contra.xij. q.ij.charitateꝫ.ff. de regulis iur.ſecũdũ naturã. Solutio.quod hic dicit,exhortatio eſt, non preceptum. Uel de his loquitur qui occaſione patrimonij ampliandi quod habent,ſe a diuinis ſubtrahunt obſequijs: quibus ſe abſentantibus dandum nõ eſt. Uel dic de quarta pauperib⁹ debita,que dari ꝓhibetur abundantibus. Panis enim egentium ⁊c̃.vt.j.xiiij.queſtio.v.capi.ij.et in ſumma. Si abundantes de bonis eccleſie ſuſcipiunt: ſiue abſentes ſiue preſentes ſunt: licet nõ dꝫ eis denegari portio, qꝛ nemo cogitur ſuis ſtipendijs militare:mortaliter tamẽ peccãt, ‡ preſertim ſi ex cupiditate ſua reſeruant.j.eo.§.verum cum cap.ſequenti.‡
m ❡ Paſtor eccleſie. ❡ Pauper.panis egentiuꝫ vita pauperis eſt:qui fraudat illum,homo ſanguinis eſt:vt.j.xiiij.q.v.c.ij.⁊.iij.q.j.nulli.
❡ Uerum ❡ Caſus. Concludit Gratia.ex ſupradictis ꝙ relinquentes propria pro deo, ſunt recipiendi: alij vero non.ſed h.intellexit de ſuſceptis iam in eccleſia: qui non debent ali de bonis eccleſie ſi aliunde habent.

d ❡ Conuerſionem.id eſt fidem et cultum dei.lxj.diſtin.§.his omnibus.
❡ Ite opponit. ❡ Hec eſt ſcđa pars.q.in qua probat ꝙ diuites non debẽt ſumere partes de bonis eccleſie: qđ intelligit de illis q̃ corporal'r nõ ſeruiũt eccleſijs: ⁊ hoc ꝓbat per.iiij.autho.ſanctoꝝ patrũ.Io.de fan.
e ❡ Opponitur.Ad id quod dixit nihil exigẽdum ab ingreſſuris.q.d.indifferenter omnes debent ſuſcipi vt paſcantur de rebus eccleſie,exceptis talib⁹ de quib⁹ loquitur in cap.ſeq. ‡
❡ Uiduas honora. ❡ Caſus. Precipit hic apoſtol⁹ vt eccleſia prouideat viduis:illis ſcꝫ que parẽtũ opibus ſuſtentari non poſſunt:vt circa pauperes plus abundent,diuites autẽ non recipiantur.
f ❡ Uiduas honora.que debent ſumptibus eccleſie ſuſtentari. ‡ ⁊ vidua quãdoqꝫ dicit que virũ nondũ habuit.ff.de verb.ſig.malum.§.viduam.
g ❡ Que vere vidue ſunt.i.q̃ ſicut a viris,ita ⁊ a re-

Nota ꝙ rius an ꝑ ſcriptura poſſit ab ordinato aliqd recipere. † Adde ad hoc no.in l.cũ mul tis,et ibi gl.C.de prin.agẽ.i re.lib.xij.

ij.ps.

‡ Q. lo quit de his ſuſce- [illegible]

pij,nõ de ſuſci piẽdis,ſm h. ‡ Ut lxxxj.diſt.ca.pe.xvj.ii.xxi.q.j.quo niã expone honora.i.de ſũptib⁹ eccłie ſuſten[illegible] Ar.g.

Suſcipiend⁹ non eſt aliquis vltra facultates eccleſie.

† Arg.xvj.q.j.gñal'r.

‡ Iſta eſt ſñia Lau.quã ſequitur Io.d f. Ar.op.xlij.di.§.j.xlvij.di.ſicut.

‡ Dic ſi ſint tales hñtes prĩmoniũ amplũ q̃ bene diſpenſant dãdo pauperib⁹ et alijs quibus debent dare: tales poſſũt bñ habere ſtipendia eccłie: ar.xij.q.j.illi.

vnde dicit Gratianum non recte procedere.

a ¶ Suſcipi.i.ſuſcepti alimenti: non enim tantum de ſuſcipiẽdis loqt.

ctus/cum voluntariam diligit paupertatem. de peni. diſt.ij. querendum. diuites tamen cũ bonis ⁊c.xxx.di. hoc ſcripſimus.

tur ab eccleſia ſuſcipi [a] non illi qui quondã fuerãt diuites, ſed poſtea oĩa reliquerunt, vt Petrꝰ [b], ⁊ Mattheꝰ ⁊ Paulꝰ: aut pauperibꝰ diſtribuerunt vt zacheus: aut eccleſie rebꝰ adiunxerũt, ſicut illi q̃ predia ſua vendentes ponebant precia ante pedes apoſtolorum, vt eſſent illis omnia cõmunia: ſed illi qui in domibus parentũ reſidẽtes, vel ſua relinquere nolentes, eccleſiaſticis facultatibus paſci deſiderant. De quibꝰ in eodem lib. Proſperi ſubinfertur.

¶ Qui ſua relinquere nõ vult, non debet ſumptibus eccleſie ſuſtentari.

SI quis ꝑpter hoc ſua relinquere non vult, vt habeat vnde viuat: vt quid [c] accipit vnde ratione reddat? vt q̃d de peccatis alienis [d] ſua multiplicat? Idem. Non eſt meum dicere quale peccatum eſt qui cibos pauperũ preſumendo ſuſcipiunt: qui eccleſiam quã iuuare de proprijs facultatibus debuerant, ſuis expenſis inſuper grauant: ꝓpter hoc fortaſſis in cõgregatione viuẽtes, ne aliquos pauperes paſcant, ne aduenientes accipiant, aut ne ſuum cẽſum quotidianis expẽſis minuãt.

¶ Q; ſi aliquid de fructibus ſuis eccleſie velut [e] pro ipſa expenſa ſua contulerint, non ſe preferant inani iactantia [f] illis quos nihil habentes paſcit et veſtit eccleſia: quia ꝑfecto perfectior [g] eſt ille qui ſe mundi rebus expoliat [h]: aut qui cum nihil habuerit, nec habere deſiderat: q̃ ille qui ex multis que poſſidet, eccleſie aliquid preſtiterit: ac ſe de eo quod preſtiterit, forſitan iactat.

Ecce qui prohibentur ab eccleſia ſuſcipi. Illi vero q̃ omnia ſua relinquunt, vel pauperibus diſtribuunt, vel eccleſie rebus adiungunt: et ab eccleſia laudabiliter ſuſcipiẽdi ſunt ⁊ eius opibꝰ ſuſtentandi. Unde in eodem lib. legitur.

¶ Qui ſua relinquũt, vel pauperibus diſtribuunt, vel eccleſie rebus adiungunt: laudabiliter eccleſiaſtica diſpenſant.

SAcerdos cui diſpenſationis [i] cura commiſſa eſt: non ſolum ſine cupiditate, ſed etiam cum laude pietatis accipit [k] a populo diſpenſanda: et fideliter diſpẽſat [l] accepta qui omnia ſua aut parẽtibus reliquit: aut pauperibus [m] diſtribuit: aut eccl'ie rebus adiunxit: et ſe in numero pauperum paupertatis amore conſtituit: vt vnde pauperibꝰ ſubminiſtrat, inde ⁊ ipſe tanq̃ pauper voluntarius viuat. Clerici quoq; quos pauperes natiuitas fecit cum perfectione [n] virtutis: vite neceſſaria ſiue in domibus [o] ſuis, ſiue in congregatione viuentes accipiant: quia ad ea accipienda non eos cupiditas ducit, ſed viuendi neceſſitas cogit. De talibꝰ dicere videtur apoſtolus. Qui in ſacrario [p] operantur, que de ſacrario ſunt edant: ⁊ qui altario deſeruiũt, de altario participẽt. Qui niſi hoc de cõtemptoribus ſuarum facultatum vellet intelligi, nunq̃ ſecutus adiũgeret. Ita ⁊ deus ordinauit his qui euangelium annunciant de euangelio viuere. De euangelio viuunt qui nihil habere ꝓprium volunt: qui nec habẽt, nec habere aliquid concupiſcunt: non ſuorum, ſed cõmunium poſſeſſores. Quid eſt aliud de euãgelio viuere, niſi laborãtẽ inde vbi laborat ne-

b ¶ Petrꝰ. Non videtur competere exemplũ de petro, qui fuit pauper piſcator: et ita reliquit paupertatem tãtum ꝓpter amorem dei: ⁊ ſic faciunt multi templarij ⁊ hoſpitalarij hodie, et quaſi omnes religioſi: ſ; Petrꝰ ſeipſu; abnegauit.

Petrꝰ ꝓpter xp̃; abnegauit ſeipſum.

SI quis. ¶ Caſus. Hoc c̃s. diuiditur in duas partes. In prima reprehendit illos qui ꝓpria retinentes ideo viuunt in collegijs, vt ſuis ſumptibꝰ parcant et vt pauperes et aduenientes nõ recipiant. In ſecunda parte reprehẽdit illos qui ideo alijs ſe preferunt, quia in ſuo ingreſſu monaſterio plꝰ ceteris cõtulerũt. Secũda pars incipit ibi: Q; ſi.

c ¶ Ut quid. xij. q.j. expedit. xxiij. q.vij. q̃d autẽ. xij. q.j. illi autẽ. §.j.

d ¶ De peccatis alienis. i. de oblatis ꝓ peccatis aliorum.

e ¶ Uelut ꝓ ipſa expenſa ſua. Argu. aliquem poſſe dare eccleſie de ꝓprijs ꝓ ſua ſuſtentatione. h. hoc nõ eſt verum, niſi illud fiat ſine pacto: vt extra de ſimonia. tua. nec excuſat paupertas: vt extra eo. quoniam ſimoniaca.

ij.ps. Eccl'ie dare aliq̃ pro ſua ſuſtentatiõe nemini licet.

f ¶ Iactãtia. Nã nocet iactãtia. vj. q.j. imitare.

g ¶ Perfectior. i. expeditior ad ſeruiendum deo eſt.

h ¶ Expoliat. nã tũc dicit in eo manere ſpiritus ſan-

SAcerdos. ¶ Caſus. Dicitur hic q̃ clerici qui bona ſua parentibus vel pauperibꝰ eccleſijs reliquerũt, vel q̃ a natiuitate ſua pauperes fuerunt, viuere debent de bonis eccleſie. Et ꝓbat authoritate apoſtoli dicentis. q̃ in ſacrario ⁊c. lic; apoſtolus noluerit de euãgelio viuere: ſed ſuis manibꝰ victum querere, vt liberiꝰ arguere poſſet. Sequens ca. cum. §. patet.

i ¶ Diſpenſationis. j. xij. queſt. j. c. expedit.

k ¶ Accipit. i. accipere debet.

l ¶ Diſpenſat. i. diſpẽſare d; tã ſibi q̃ alijs ⁊c.

m ¶ Pauperibꝰ. Quod ei licet. xij. queſtione. ij. ca. i. ij. ⁊. iij.

n ¶ Cum perfectione. id eſt expeditione ad ſeruiendum deo.

o ¶ In domibꝰ. j. de conſecra. diſtin. v. in omnibꝰ. cõtra. j. xij queſtione. j. neceſſaria. cõtra. j. xij. queſt. ij. nobis. Sol. hic loquitur de clericis indigentibus qui bus tenet ꝓuidere ſicut alijs pauperibus, iſti tales accipiunt ab eccleſia: non quia clerici, ſed quia pauperes. Arg. canonicis licere beneficia diuidere vt priuatim percipiant quod in communi ſoliti erant habere: vt diſt. xxxij. ſi qui vero.

Clericis indigẽtibꝰ eſt ꝓuidendũ.

p ¶ Sacrario. j. xiij. queſtio. j. §. q; ergo. j. xvj. q̃ſtio. j.

ca.penulti.et vlti.
a ¶ Percipere.xij.q.ij.charitatem.
b ¶ Manibus.j.x.q.iij.cauendū.j.xxj.q.j.clericus.
c ¶ Uſus ſuz. Ne ea occaſione pſeudo apl'i acciperēt ⁊ ſic in predicatione perſiſterent. nam ex quo videbant eum non accipere verecundabātur/ et ipſi accipere.
d ¶ Gloriā. Quā habeo apud deuz de hoc ꝙ non accipio: vel ſi acciperē cum ſcandalo: vel v'tra ꝙ̄ deberem: vel ſi predicarē eo obtentu vt acciperem.
e ¶ Clerici. Deſeruiunt. etiā infirmi ſeruiunt. extra de cle.egro.ca.j.ff.de ſta.libe.l.cū hereſ. §.ſtichus.
f ¶ Merituz.xij.q.iij.vulterane. ⁊ c.de redditib⁹.ſed j.xvj.q.vij.ca.j.cōtra.ſed ibi ſoluit. Uel meritum.i.vt pſbyter pluſq̄ alij pcipiat: vt.di. ſti.lxxiiij. conſuluit. qd nō eſt in alia ſocietate.ff.pro ſoc. verum.§.ſed cum tres.
g ¶ Sed adhuc obijcit. ¶ Caſus. Hic tractatur iij.q.in qua queritur an ingreſſum eccleſie vel prebēdas emere ſit ſimoniacum. Sz de ingreſſu eccleſie eſt expeditum in prima.q. Et certū eſt ꝙ emere prebendaz (ſm ꝙ dicitur prebenda ius ſpirituale) ſimoniacū eſt: ſed prebēdam id eſt fructus prebende emere non eſt ſimoniacū. Sz obijcit hic adhuc ꝙ ꝓ ingreſſu monaſterij aliquid ſit dandū: qr qui monaſteriū intrat: nō religionē ſed ſtipēdia emit. Et rñ. Gra. ꝙ ſimonia eſt: qr non ſolū emere ſpūalia/ ſed ſpūalibus annexa/ ſimoniacū eſt: ⁊ hoc ꝓbatur authori. Malachie ꝓphete.
g ¶ Sed adhuc. Hic depingitur.iij.q.an.ſ.ingreſſum vel prebendas emere ſit ſimoniacū. primū membrū expeditū eſt.ſ.e.priori.q.ſcdz expeditur hic. Nota ꝙ prebenda dicitur qñqz ius quoddā ſpirituale percipiendi eccleſiā vel ipſam prebendā, hoc modo emere ſimoniacum eſt. Quandoqz dicitur ipſi fructus prebende: quos emere non eſt ſimoniacū: vt extra ne prela. vices ſuas.ca.vlti. niſi quis forte emeret fruct⁹ ab initio ſue ordinationis vel inſtitutiōis in ipſa eccleſia vt habeat dum vixerit, arg.j.e.ſi quis obiecerit.et.c.ſaluator. tūc enī ita ſunt annexa vt qui priuetur officio/ priuetur et illis: vt.lxxxj.di.ſi quis ſacerdotū.
h ¶ Annexa. Ar. ꝙ idem iuris ſit in vno coherentium ⁊ connexorum/ qd̄ i altero. vnde qui priuatur officio, ⁊ beneficio: vt.ſ.di. xxviij. decernim⁹. ſ.diſ.lxxxj.ſi quis ſacerdotū.⁊.c.eoſ. ſ.di.l.ſtudeat. cōtra. Ibi de gratia: hic de rigore.
i ¶ Qui claudat oſtia.i.q̄ gerat officium oſtiarij. Unde videtur ꝙ emere huiuſmodi officiū oſtiarij vel pulſandi cāpanas ſit ſimoniacū: cum illud ſpectet ad officiū ꝑmicerij.xxv. diſti.perlectis. qd̄ concedo. ſed emere quācūqz adminiſtrationem rex eccl'ie/ puta ꝙ det panē in refectorio vel vinum: vel cuiuſcunqz alterius rei: dicit h. ſimoniacum eſſe, arg. cōtra.ſ.e.q.j.ſiqs eps.ꝑpe fi.⁊.j.e.q ſaluator. ⁊ dicit ꝙ licite pōt dari pecunia alicui, vt ſuſcipiat tale officiū ſed tamen ille non poſſet dare pecuniaz vt ei dareť: ⁊ ſic aliquid vēdi poteſt licite quod non pōt emi. Alij dicunt ꝙ tunc eſt ſimonia emere aliquam adminiſtrationem eccleſiaſticam cum aliquod ſpūale habet annexum: vel talis eſt, ꝙ per clericū tantū cōſuevit exerceri, et ratione officij: quod magis credo.
k ¶ Sacrilegio. ⁊ crimine leſe maieſtatis.xv, qōe.iij, ſane, ij.q.j, in primis.

Cleri-cis indi-gētib⁹-et pu-ſandū.

viij. q.j.ſūt eccl'ia. vel quā habeo exeo ꝙ malos per predicatio nē meā ad bonū conuerto. Ꝓ.

Sz ž xxxiij. di.ꝓter hoc.in ſ.⁊ hoc ž.etiaz probat ca.hic allegatū contra ſoluit. vt ibi no.arc.

Ad iſtud dicūt alij q̄s nō poſſunt duo recipi ſic pro in re vacāte, et ž. ꝓbē. dilecto, archi.

---

ceſſaria vite ꝑcipere[a]: Apl'us tñ q̄ ſic predicauit euāgelium vt neceſſaria ſibi ſuis manib⁹[b] miniſtraret, de ſe cōfidenť loquiť. Ego autē nullo horū vſus ſum[c]. ⁊ quare dixerit, ſecutus aperuit dicens. Expedit mihi mag' mori, q̄z vt gloriam meā quis euacuet. Euacuari dicit gloriam[d] ſuam, ſi ab eis quibus predicabat, voluiſſet accipere vite temporis expēſam. Nolebat quippe in preſenti laboris ſui fructum, ſed in futuro recipere.

Item ex concilio agathenſi.

¶ Iuxta meritū laboris eccleſiaſtici ſtipendia ſacerdotes diſtribuant.

Clerici oēs qui eccleſie fideliť vigilanterqz deſeruiūt[e]: ſtipēdia ſanctis laboribus debita ſm ſeruitij ſui meritū[f] ꝑ ordinationē canonū a ſacerdotib⁹ cōſequanť.

Item ex concilio Urbani pape habito Aluernie.

Multorū authoritatib⁹ luce clarius conſtat ꝙ ab ingreſſuris monaſterium nō licet pecuniā exigere: ne et ille qui exigit, ⁊ ille q̄ ſoluit, ſimonie crimen incurrat.

¶ Queſtio.iij.

Sed adhuc[g] obijciť ꝙ q̄ ingreſſuri monaſteriū pecunias tribuunt: non propoſituz religionis ſed participationē ſtipēdiorum eccl'ie emūt. Tēporalia ergo nō ſpūalia ementes, nequaq̄ ſimoniaci habēdi ſūt. ¶ His itaqz reſpondetur: non ſolum qui ſpiritualia, ſed etiā q̄ temporalia eis annexa[h] precio accipiunt vel tribuūt, ſimoniaci iudicantur. Unde malachias loquēs ex ꝑſona domini, ait. Quis eſt inq̄t in vobis q̄ claudat oſtia[i] ⁊ icēdat altare meū gratuito: Nō eſt mihi voluntas in vobis, dicit dñs exercituū: ⁊ mun⁹ nō ſuſcipiā de manu veſtra. Oſtia claudere nō eſt ſacri muneris officiū, ſz tm̄ ſibi adiūctum. Itē greg. ſcribit vniuerſis epis hiſpanis.

¶ De his qui ſacros ordines munerum acceptiōe diſpenſant.

Audiuimus dilectiſſimi quod nos audire oportuit, ſz audiſſe ꝑfecto nō libuit: quoſdā ſcz eſſe ſacrorū ordinum profeſſores qui ſub munerum datione vel acceptione dei eccleſias vel earuz ſibi beneficia vſurpant: quod quidem ſcelus vos non iam dudum acriter correxiſſe vehementer admiramur. Iuſte enim vterqz corripiēdus eſt, et a ſancte liminibus eccleſie ſubmouēdus: ⁊ qui pro eccleſie ambitu munera largiť: ⁊ q̄ vt eccl'iaz adeat, q̄cq̄ ꝑſumit accipe. Ille quippe donū dei emere, hic aūt preſumit vēdere. A ſacrilegio[k] quoqz hoc

Audiuim⁹. ¶ Caſus. Sacrilegiū ⁊ ſimoniā cōmittunt qui eccleſias vel eccleſiaſtica beneficia pro pecunia acquirūt: ⁊ q̄ ea cōcedūt ꝑ pecunia. vnde precipitur ne decetero fiat: ⁊ qd̄ factū eſt i p̄terito/ irriteť.

Beneficio priuať qui priuať officio.

Simoniacū ē emere officiuz pulſandi campanas.

ratio eſt: qr nō preſumiť ꝙ ita fideliter admini ſtret in recōpēſatione eius qd̄ dedit. arg.ff. ď ꝓbā. cū de in debito. Jo.ď f.